

TOVOR I KOKOT

(Pave Linčir /viški govor 4D Tehnička škola za stroj. i mehatroniku, mentor Nađan Dumanić)

Jelnega jutra u naš moli dvor
Intro je mlodi i šesni tovor

Striže ušima
Kopitom bubo stinju
Za marendu je dobi
Osušenu binu.

Gledo ga koza, ona storo roguša
Pomalo bleji, neznoš di si doša.

Kokot je odma,
svoju zakanto
Doša je novi,
znat će mu škinjol

Kokoše se skupa, u glos raskvocale
Jadan ovi moli, ćutit će mu špale.

Slušo ih tovor i striže ušima
Zareve pomalo ispod barka svima
“E moja roguša ca me ceko,
život i samor
A tebe kunpir peka

A ti kokote,
ca kantoš iz tarbuha
Ceko mene oglov ,
a tebe bronzin i juha

A vi kokoše ca vos je dvor pun
Kad fermote nit
Finit će te u sapun*

Manje poznate riječi:

Kokot – pijetao

Intro – ušao

Bina – štruca kruha

Roguša – koza velikih rogova

Škinjol – leđa

Bark – brk

* - nakon kuhanja koke od pjene što ispliva po vrhu na Visu se pravio sapun